

ŽUPNE OBAVIJESTI (17.8. - 24.8.)

PONEDJELJAK – 7.30 + Novosel Petar god.

UTORAK – 7.30 + Jagačić Anastazija god. Josip i Franjo

SRIJEDA - *kapelica* – 7.30 + Lacko Ivan i Terezija i Kosec Pavlek

ČETVRTAK – 7.30 + Hrman Cecilija god.

PETAK - *BDM Kraljica* – 7.30 + Sekić Niko god. Marica i Mijo

SUBOTA - skupna sv. Misa u 19.00!

NEDJELJA – 21. KROZ GODINU (*Sv. Bartol ap.*)

7.30 + Govedić Štefica god. i Tomislav

9.30 + Magić Mijo god.

11.00 – *nema mise - proštenje u Bartolovcu!*

ŽUPNE OBAVIJESTI (24.8. - 31.8.)

PONEDJELJAK – 7.30 + Ozimec Valent i Franca

UTORAK – 7.30 + Jagačić Josip god. Anastazija i Ivan

SRIJEDA - *kapelica* – 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

ČETVRTAK – 7.30 + Skupnjak Bartol, Ivanka i roditelji

PETAK – 7.30 + Plasaj Franjica i Josip i Bodalec Stjepan

SUBOTA - skupna sv. Misa u 19.00!

NEDJELJA – 22. KROZ GODINU

7.30 + Hrastić Dragutin god.

9.30 + Skupnjak Branko

11.00 – *nema mise!*

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
kolovoz, 2014. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 38 - 39 (299 - 300)

17. kolovoza 2014.

20. i 21. NEDJELJA KROZ GODINU

Pričesna pjesma

U Gospodina je
milosrđe
i obilno je u njega
otkupljenje.

Pričesna pjesma

Zemlja se nasićuje
plodom ruku tvojih,
Gospodine,
da izvede kruh
iz zemlje
i vino što razvedruje
srce čovječje.

NEBO NA BODOVE

«Zar može Bog suditi nama ljudima? Što on zna o našim patnjama?», vikala je neka mlada žena. Zasukala je rukav da pokaže istetovirani broj nacističkoga koncentracijskog logora. «Mi smo podnosili teror, batinanje, mučenje i umiranje...!»

Iz druge grupe ustao je crnac i pokazao vrat. «A što znači ovo?», upitao je pokazujući tragove koje je ostavio konopac. «Linčovali su me, a jedina mi je krivnja bila što sam crnac.»

Nekoliko redova dalje stajala je studentica u drugom stanju s ispijenim očima i vikala: «Zašto ja moram ovo trpjeti? Nisam kriva, silovana sam.»

Na drugoj strani stajale su stotine takvih grupa. Svatko je imao neki prigovor i pritužbu na Boga, jer je dopustio da se na ovaj ili onaj način trpi u ovome svijetu.

Govorili su kako je lako Bogu koji živi na svome slatkome i ugodnom nebu punom svjetla i topline i kako do njega ne dopiru ni plač, ni jauci, te on provodi bezbrižan život ne osjetljiv za ljudske sudbine.

Svaka grupa izabrala je svoga predstavnika, poslala ga Bogu da mu izloži njihova trpljenja. Bili su tu: Židov, crnac, žrtva Hirošime, čovjek kojega je izobličio artritis, dječak obolio od cerebralne bolesti. Oni su se sastali usred ravnice da se međusobno posavjetuju. Na kraju su smislili svoj prijedlog za koji su mislili da je jako dobar. Prije nego im počne suditi, Bog bi trebao trpjeti sve ono što su oni propatili. Bog bi trebao biti osuđen živjeti na zemlji. Rekoše ovako:

«Neka se rodi kao Židov, neka njegovo rođenje kod ljudi izazove sumnje i prijepore. Neka mu se dodijeli tako težak i zahtjevan posao da i njegovi ukućani pomisle kako mora da je skrenuo s uma. Neka ga izda netko od njegovih najbližih prijatelja. Neka bude izveden pred sud s lažnim svjedocima i neka ga osudi sudac konformist i kukavica. Neka bude krvnički zlostavljan i neka osjeti što znači biti od svih izigran i napušten. Na kraju neka ga ubiju kao posljednjeg kriminalca i to tako da ne bude ni malo sumnje u njegovu smrt. Neka sve to vide ljudi koji će moći o tome svjedočiti.»

Dok je svaki predstavnik iznosio svoje zahtjeve, prisutnim se mnoštvom razlijevao žamor odobravanja.

Kad je bio iznesen i posljednji zahtjev, među mnoštvom je nastao tajac. Nitko se nije usudio progovoriti ni jednu jedinu riječ, jer su u tom trenutku svi postali svjesni da je Bog ispunio sve izrečene zahtjeve.

I riječ tijelom postade i nastani se među nama. (Iv 1, 14)

ISUS - PUTOKAZ NA ZEMLJI

Jedne noći usnuh prekrasan san. Vidio sam dugu cestu koja se odvajala od zemlje i dizala u zrak gubeći se daleko u oblacima na nebu. Nije to bila ravna cesta, dapače bila je puna prepreka, iznenađenja, puna hrđavih čavala, staklenih krhotina te oštra i šiljata kamenja. Ljudi su bos hodali cestom. Krvarili su jer su im čavli ranjavali noge, no nisu odustajali. Željeli su doći u nebo. Svaki korak im je nanosio bol, pa su polako odmicali.

U snu vidjeh i Isusa kako prolazi. I on bijaše bos, hodao je polako, ali odlučno. Njegove noge nisu krvarile. Isus je brzo napredovao i prvi stigao u nebo te sjeo na zlatno prijestolje. Odozgo je promatrao ljude kako se tegobno uspinju. Pogledom i gestama hrabrio ih je da ustraju.

Odmah nakon Njega stigla je Njegova majka Marija. Marija je hodala brže od Isusa. Znae zašto? Stajala je u tragove Isusovih stopa i tako je brzo stigla do Isusova prijestolja, te sjela u veliki naslonjač pored njegova trona. Marija je također počela hrabriti one koji su se penali i pozivala ih da slijede Isusove stope kao što je i sama činila. Neki su se tužili na rane, često zaustavljali, ponekad i odustajali zbog iznemoglosti, te se svladani tugom zaustavljali na rubu ceste. Mudri su je ljudi poslušali i tako brže hodali.

Dragi prijatelji, naš put na Zemlji također je prepun staklenih krhotina, oštra i šiljata kamenja te raznih drugih iznenađenja i prepreka. No, na njemu nismo bez putokaza. Sam Gospodin Isus je (za nas) došao da bi nam pokazao pravi smjer i način življenja tog puta – polako, ali odlučno. Zato, slijedimo Njegove stope, i ne zaboravimo da nam je uz Njega uvijek spremna pomoći i naša nebeska majka Marija.